

Meningen med livet

av Linda Sandgren

”Att få vara den jag är”

”Att få leka med mina kompisar”

”Att få vara frisk”

”Att vara mamma”

”Att kunna försörja min familj”

”Att ge i gåva det jag har fått som gåva”

Att lyckas finna ett gemensamt och grundläggande svar på vad som är meningen med livet, går det? Svaren verkar bli många på en sådan djup och stor fråga där människors barndom, uppväxtmiljö, egna världsbild och livsåskådning spelar in.

För hur enkelt är det att finna meningen med livet när allt brister och rasar samman?

Hur kan man se mening med livet när konstanta sjukdomsbesked knackar på dörren och just själva livet verkar vara väldigt långt borta? Eller där relationer brister och går sönder, där sårerna växer och bildar stora och fula ärr.

För visst vill man inte att det Brustna i livet ska behöva vara en del av livet, det är ju en motspelare, inte en lagkamrat.

I mitt eget liv har jag behövt tänka om.

Jag har blivit tvungen att omvärdera och ompröva denna motspelare.

Jag har fått lära mig att se det Brustna i livet som en medspelare, någon jag behöver leva med.

Jag har också erfarit denna medspelares meningslöshet men likväl hur den gett mening till mitt liv.

Inte att det är eftersträvansvärt att söka efter sorg och smärta för att finna en mening med livet, nä det är inte det jag säger, men den kan få oss att fatta viktiga och ibland avgörande beslut.

För mig har meningen med livet blivit att säga ja till livet.

Det har blivit ett avgörande beslut för mig och en grund att stå på, genom allt.

Men det finns en till botten, ett till djup.

Att säga ja till livet är också för mig att säga ja till den som gett mig livet, Gud.

”För den som finner mig finner livet”.

Dessa ord kan vi läsa i Bibeln, i ordspråksboken 8:35.

Att säga ja till Gud och till det liv som skapats åt mig tror jag är ett grundläggande svar för att just finna meningen med livet.

Är det enkelt? Nej, det är inte enkelt.

Försvinner det Brustna i livet? Nej, det gör det inte.

Men jag tror att beslutet är avgörande, i alla fall var det det för mig, och är än.

Genom livet kommer det alltid att blåsa vindar, ibland stormar.

Att då få vända mig till Gud ger mig vila, frid, tröst, hopp, mod och slutligen mening, även i den mörkaste storm.